

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

hoc omnis causa universalis: non producit effectum se solâ; necesse est illam à particulari, ad quod eâ indiget, applicari. Sic videmus Solem, etsi caloris abunde habeat ad totas silvas accendendas, nullam tamen se solo accendere. Ut ardeant, necesse est accedere speculum concavum, quod radios collectos ad agendum applicet. Incarnatio vera causa est & unica salutis totius humani generis; ita nos Fides docet; causa tamen est universalissima. Qui proinde illam ad id, quo opus habet, non applicat, quid sperare tandem potest ac sibi promittere? nihil penitus. Ille autem applicat, qui fide viva admiratus beneficij magnitudinem suum illud facit iis actibus, qui optato fini respondent. Ne proinde ullo tibi modo persuadeas, Misericordiam tam multis exhibitam tibi quidquam allaturam commodi, si nihil eorum, quæ ad te pertinent, agere volueris: *Misericordia enim ejus à progenie in progenies quoad sufficientiam, at timentibus eum quoad efficaciam.*

III.

CONSIDERA, videri posse, quòd ad consequendam DEI Misericordiam optima præparatio sit, suam in eo spem ac fiduciam ponere, juxta illud: *Fiat Misericordia tua Domine super nos quemadmodum speravimus in te: & tamen* Psal. 32. v. 22.
 Virgo indicavit quòd sit, eum timere, *timentibus eum*. Cur non dixit potius *sperantibus in eum*, quàm *timentibus eum*? Timor videtur potius tollere nobis animos aspirandi ad aliquod bonum, maximè cum non est debitum, qualis est Misericordia, quàm addere: cum è diverso Spes ideo nobis data sit, ut ejus veluti alis attollamur ad illud quoque assequendum, quòd superat nostram vilitatem. Ita est:

F 2

sed

sed hoc in isto genere mirandum est, quòd semper plus in DEO speret, qui illum magis timet: hinc Ecclesiasticus: *Qui timetis Dominum, sperate in illum*: fundamentum enim fiduciae in DEO timor illius est. Qui illum non timet, facile illum contemnit, injurià afficit, aut saltem parùm sollicitus est ut illi placeat: quomodo igitur vis, ut suam in eo spem ponat? Pone in eo spem, qui timet; timor enim DEI semper nos facit crescere in gratia. Quo autem quisque plus proficit in gratia, tanto etiam ampliùs in fiducia se dilatat. Aperta hæc est S. Bernardi sententia. *Quantum in gratia crescis, tantum in fiducia dilataris*. Prò quantum igitur fallitur, qui sibi persuadet, quòd procedere viâ timoris, etiam perpetui, spem præpediat! Aliiter longè res se habet. Sufficit ut timeas DEUM. Dico, DEUM; aliud enim est timere pœnas, quibus vindicare scelera tua potest, quo modo etiam Peccatores timent; aliud est timere ipsum. Solas pœnas timere, quæ à DEO proficiscuntur, excitare fiduciam non potest, cùm timor ejusmodi etiam ex amore proprio nasci possit: at DEUM timere, summam affert. Hic enim est reverentialis ille timor, Justorum proprius, qui ex alta illa DEI æstimatione, quam de divina magnitudine habent, natus, eos etiam in Cælum comitatur; adeò ille perfectus est. *Timor Domini sanctus, permanens in seculum seculi*. Hic igitur Timor, sicut quòd crescit ampliùs, tanto nos DEO gratiores efficit, ita pari modo magis idoneos reddit ad ipsius opem vivâ fide implorandam. Unde Sacræ Literæ passim plenæ sunt faustis promissionibus timenti factis. *Beati omnes, qui timent Dominum. Voluntatem timentium se faciet. Timenti Dominum non occurrent mala. Timenti Dominum bene erit in extremis. Oculi Domini ad timentes eum*. Maximè tamen timentibus DEUM

Eccl. 2. 9.

Serm. 3.
in Cant.Psal. 18.
v. 18.Psal. 13.
v. 13.Psal. 144.
v. 19.

DEUM promissa est Misericordia non infirma, & labilis, Eccl. 33. sed constans. *Corroboravit Misericordiam suam super timen-tes se.* An igitur existimare potes multum exegisse Virginiem, quando DEI Misericordiam cuiquam promittendo, non aliud studiosius requisivit, quàm ut ipsum timeret? *Misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum.* Si exegisset opera pœnalia valdè aspera, si eleemosynas perpetuas, si lacrymas solatij non capaces, si Psalmorum nullà non horâ ardentissimas preces, potuissent fortassis multi despondere animos. An tantundem difficultatis haber, Timere DEUM? quin imò nihil facilius filio, quàm timere patrem, servo, quàm timere Dominum, subdito, quàm timere Principem. Cùm proinde DEUS cujuslibet nostrum Pater, Dominus, Princeps sit, & quidquid aliud magnum animo concipere possumus, an excusare nos poterimus, quòd nesciamus, quomodo excitare nos debeamus ad ejus timorem? O insignem humanæ mentis perversitatem, quæ ne veritatibus quidem tam manifestis cedere novit!

Atque hæc sunt ultimæ periodi eloquentiæ Christianæ, quas postrema prope modum in vitæ periodo chartis commisit P. Paulus Segneri, qui morbo extremo occupatus proficere non potuit hanc Mariani Cantici Expositionem, quam idcirco affectam reliquit, à morte ejus inventam, quam obiit Romæ 9. Decembr. Anno 1694. ætatis 71. cùm natus esset 1624. 21. Martij Neptuni in Latio.

Collegii Societatis Jesu Paderborni 1708

